

De andere kant van sportschool Traction

Het internet kan in veel gevallen een uitkomst zijn. Niet alleen de toekomst, maar ook dingen uit het verleden komen weer tot leven. Via Facebook kwam ik zo ineens de heren Laurel en Hardy weer eens tegen. En ondanks dat je alles van mijlenver ziet aankomen en je de films bijna uit het hoofd kent, blijft het altijd weer leuk. En aan leuke dingen hebben we toch ook weleens behoefte, ook in het dagelijks leven. Een deel van mijn behoefte aan vertier vier ik in Sportschool Traction. Niet al honderd jaar leuk als Laurel and Hardy, maar toch al een behoorlijke tijd in Valthermond aanwezig. En net als bij de dikke en de dunne zijn er ook bij sportschool Traction dingen die je al heeeel laaang en van heeeel veer ziet aankomen. En ook bij dit gezelschap blijft het leuk, ondanks alle herhalingen en voorspelbaarheid. Neem nu het fundament, de heer Harrie Doedens. Als je Harrie Doedens ziet, denk je weleens dat hij de glorie tijd van de Dikke en de Dunne live heeft meegemaakt. De goeie man heeft een kop die wel een eeuwfeest verdient. Misschien is het nageslacht de reden? Je zult maar zulke jongens hebben! Het zijn hele beste kerels en ik zou ze voor geen goud willen missen, maar een reden voor snel oud worden zijn ze evenzeer.

Tegelijkertijd zijn de kerels ook het sterke punt van sportschool Traction. Mark altijd vriendelijk en Michel heel vaak vriendelijk, dat is het benaderen van de klanten. Voor het vriendelijke gezicht van de sportschool zorgt Fenja. De hele benadering van de boys is een verborgen camera waard. Je hoeft de camera ook niet te verbergen, ze zien hem waarschijnlijk niet. Een zeldzame oogziekte, zeggen ze. Maar een mooie vrouw zien ze vanaf 50 meter. Of zouden het hun dierlijke instincten zijn en ruiken ze het? Het is jammer dat ze in de folders en advertentie geen melding maken van de hun echt sterke punten. Geen groter vermaak dan leedvermaak. En wie echt eens leedvermaak wil hebben, moet eens komen kijken hoe stoelen aan de kant vliegen, krukken worden omgegooid, kopjes worden omgestoten, ze altijd tegen mooie vrouwen oplopen, enzovoort. Maar altijd met een vriendelijk gezicht of bedoeling. Een nogal aparte groep op de sportschool vormen de kickboksers. Het ruikt na een les altijd naar zweet, een teken dat er iets gebeurt. Maar als de dames de les beëindigen, ruikt het heel anders. Misschien het verschil tussen inspanningszweet en angstzweet? Wie zal het zeggen! Nog iets wat het vermelden waard is: dat direct na de geweldige Olympische spelen te Londen Jan Vos zijn blik direct op Rio heeft gericht en nu al bezig is met een streng en gedisciplineerd schema richting de volgende spelen. En natuurlijk had ik hier graag een hoogdravend en glorieus verhaal over willen schrijven, maar na twee weken bedacht Jan dat het ook wel gezellig aan de bar was met al die Doedenses.